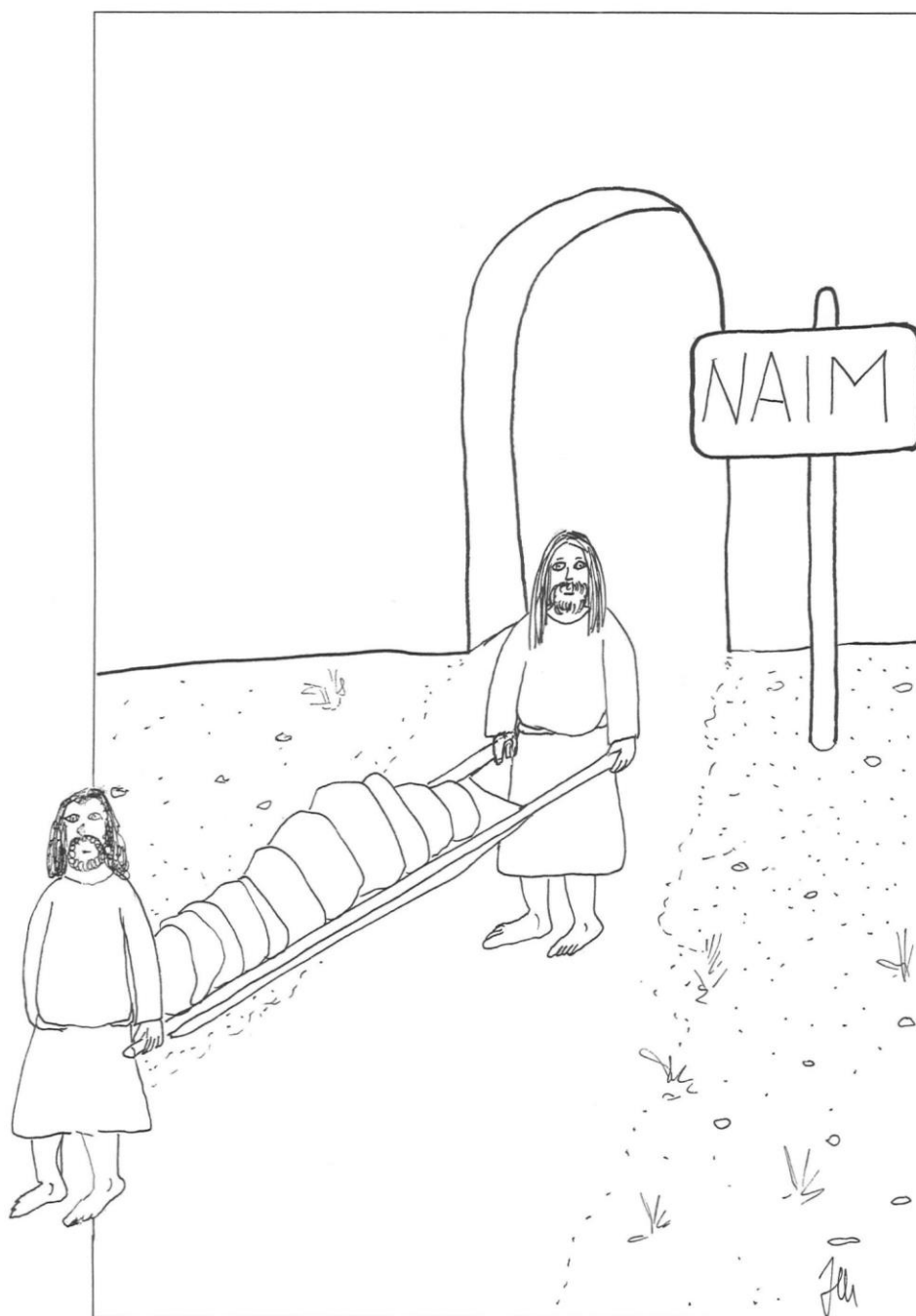

**Když se Ježíš přiblížil k městské bráně, právě vynášeli mrtvého. Přistoupil k márám a dotkl se jich.
Řekl: „Mládenče, pravím ti, vstaň!“**

**Když se Ježíš přiblížil k městské bráně, právě vynášeli mrtvého. Přistoupil k márám a dotkl se jich.
Řekl: „Mládenče, pravím ti, vstaň!“**

10. NEDĚLE V MEZIDOBÍ CYKLU C

Evangelium (Lk 7,11-17)

Ježíš se odebral do jednoho města – jmenovalo se Naim. Šli s ním jeho učedníci a velký zástup. Když se přiblížil k městské bráně, právě vynášeli mrtvého; byl to jediný syn a jeho matka byla vdova. Z města ji doprovázel velký zástup. Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: „Neplač!“ Přistoupil k márám a dotkl se jich. Ti, kdo je nesli, se zastavili. Řekl: „Mládenče, pravím ti, vstaň!“ Mrtvý se posadil a začal mluvit. Ježíš ho vrátil jeho matce. Všech se zmocnila bázeň, velebili Boha a říkali: „Veliký prorok povstal mezi námi“ a Bůh navštívil svůj lid!“ Tato zpráva o něm se roznesla po celém Judsku i po celém okolí.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš se odebral do jednoho města – jmenovalo se Naim. Šli s ním jeho učedníci a velký zástup. Zpráva o zázraku v Naimu je vystavěna jako tradiční zaznamenání podobného činu. Ten, který zázrak vykoná, vstupuje na scénu, doprovázen množstvím lidí – svědků, v tomto případě učedníky a zástupem; diváci jsou tedy připraveni. „Zástup“ obklopuje Ježíše od počátku, ale výslovně jsou zde zmíněni učedníci jako skupina, k níž se Ježíš bude stále častěji obracet.

Když se přiblížil k městské bráně, právě vynášeli mrtvého; byl to jediný syn a jeho matka byla vdova. Dalšími svědky zázraku jsou lidé, kteří jdou v pohřebním průvodu. Důležitá je zde charakteristika ženy jako matky a vdovy – naznačuje nám, že se ocitla v obrovské a prakticky neřešitelné nouzi. Smrtí svého syna totiž ztratila veškerou ekonomickou a sociální podporu ve společnosti. Nicméně zde vidíme i ohlas starozákonního prototypu zázraku, kdy Eliáš vzkřísil syna vdovy ze Sarepty.

Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: „Neplač!“ Přistoupil k márám a dotkl se jich. Ježíš je zde označován jako Pán, vidíme tedy, že se jeho označení mění. Řecké „kyrios“, skutečný „vysoký“ titul označuje někoho, kdo vládne nad životem a smrtí. Tento Pán však projevuje hluboký vnitřní soucit, který doprovází milosrdenství. Takový soucit bude Ježíš požadovat i od svých učedníků.

Řekl: „Mládenče, pravím ti, vstaň!“ Mrtvý se posadil a začal mluvit. Ježíš ho vrátil jeho matce. Ježíš přebírá iniciativu, zastavuje pohřební průvod a s autoritou oslovuje mladého muže, kterého neoznačuje jako mrtvého, aby vstal. To se skutečně stane a pohyb a řeč mládence dosvědčuje, že se mu opravdu vrátil život. Ježíš ho vrací matce a s ním i její životní zajištění.

Všech se zmocnila bázeň, velebili Boha a říkali: „Veliký prorok povstal mezi námi“ a Bůh navštívil svůj lid!“ Tato zpráva o něm se roznesla po celém Judsku i po celém okolí. Označení Ježíše jako „velikého proroka“ se ve vyprávění objevuje poprvé, i když jeho prorocké působení už bylo popsáno. Slovem „všichni“ jsou označováni jak ti, kteří přišli s Ježíšem, i ti, kteří doprovázeli matku a jejího mrtvého syna. „Závěrečný chór“ identifikuje Ježíše jako Božího muže, velkého proroka (zde opět vidíme odkaz na proroka Eliáše) a toho, který činí v Božím jménu zázraky. Proto se tato zpráva nešíří jen mezi židy, ale i v celém širokém pohanském prostředí.

SHRNUTÍ

Úryvek má ukázat, že „Bůh navštívil svůj lid“ a podle vzoru prorockých vzkříšení mrtvých se ukazuje, že v Ježíšovi přišel prorok poslední doby. Dramatické okolnosti jsou realisticky popsány: Ježíš uvidí ženu – kontakt pohledem vyjadřuje náklonnost člověku – a má s ní soucit. Dotkne se nosítek, což je opět výrazem osobního, tělesného setkání, a mládenec vstane z mrtvých. Závěrečné vyznání zástupu nese dvojí svědectví: Bůh dal v Ježíšovi povstat velkému prorokovi poslední doby a Bůh se ujal svého lidu, „navštívil jej“. Zvěst se však šíří nejen po Judsku, ale i do pohanského okolí, jemuž je zvěst evangelia rovněž určena.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Skoro v každém městě je nemocnice a v ní lékaři, kteří léčí nemocné. Nikdo z nich ale neumí někoho vzkřísit z mrtvých... To umí jenom Ježíš, který je nejen člověk, ale také zároveň Bůh. Jen Bůh může dát někomu život. I každý z nás dostal život od Boha – díky němu jsme se narodili. Dnes Bohu poděkuj za to, že jsi, že si se mohl narodit!

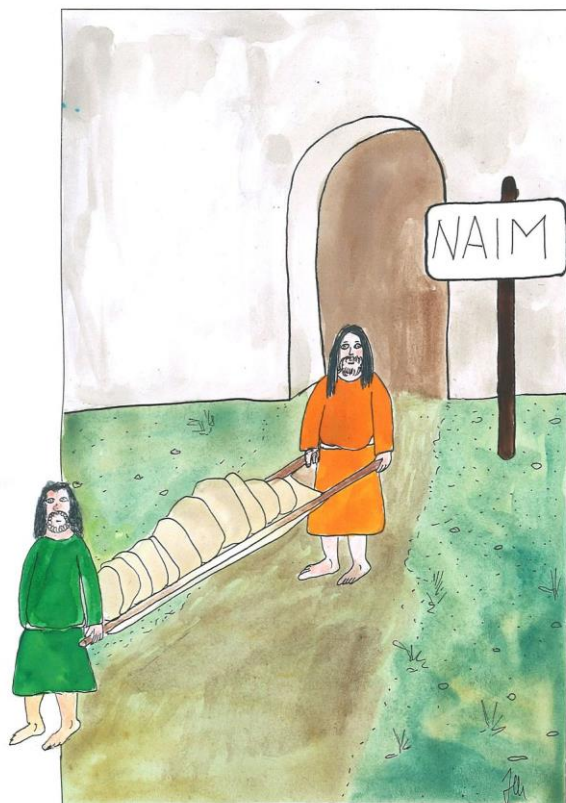
Starší:

Nejen z této, ale i z jiných zpráv evangelií víme, že Ježíš se často věnoval těm, kteří něco potřebovali. A nebylo to proto, aby ukázal, jak je „dobřej“, ale proto, že dobrý skutečně byl. Být pozorný vůči těm, kteří něco potřebovali, byl jeden z hlavních rysů jeho povahy. A my se máme Ježíši podobat. Mohl by i mne charakterizovat vztah k potřebným lidem?

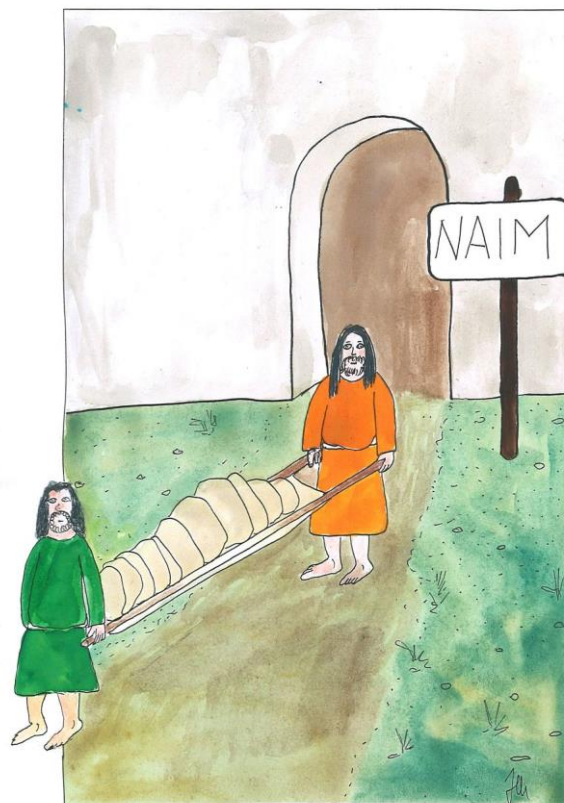
Zkusme si

Mladší / Starší

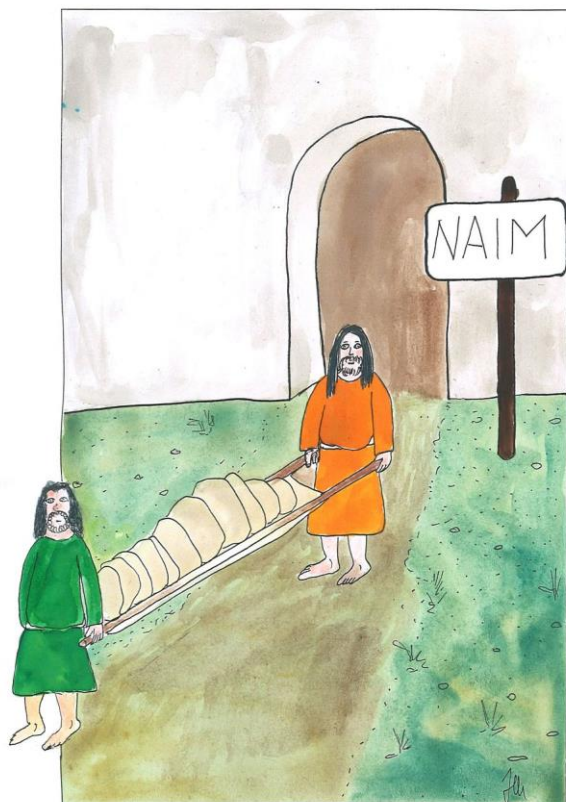
Zkuste, jakým způsobem asi obyvatelé Naimu nesli mrtvého mládence – použijte to, co máte při ruce, podle toho, jak si představujete, že se to stalo. A jak můžete přenášet živého člověka, třeba zraněného nebo zesláblého? Najděte si k tomu příslušný návod a naučte se aspoň tři způsoby, abyste mohli včas a účinně pomoci!

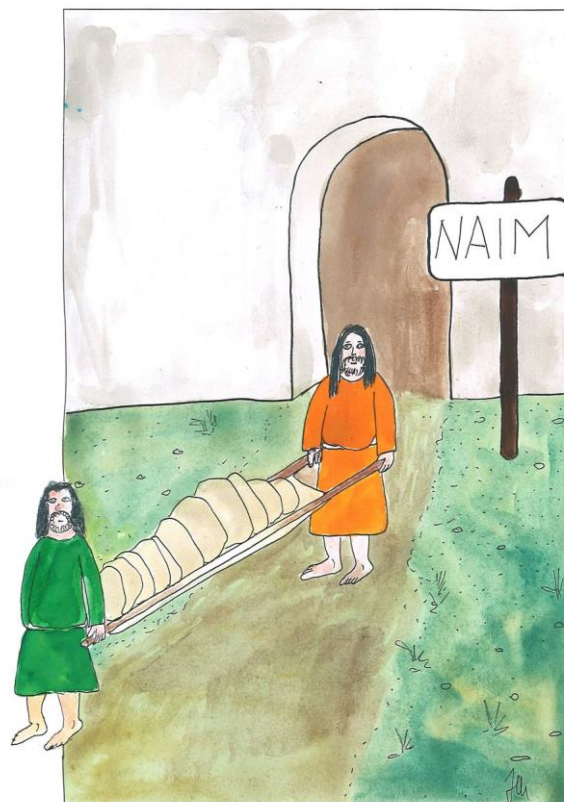
10. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 7,11-17

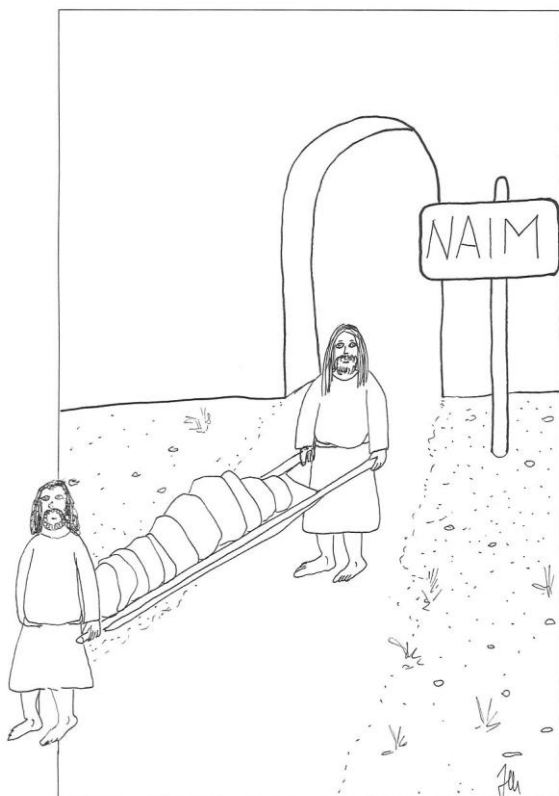
10. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 7,11-17

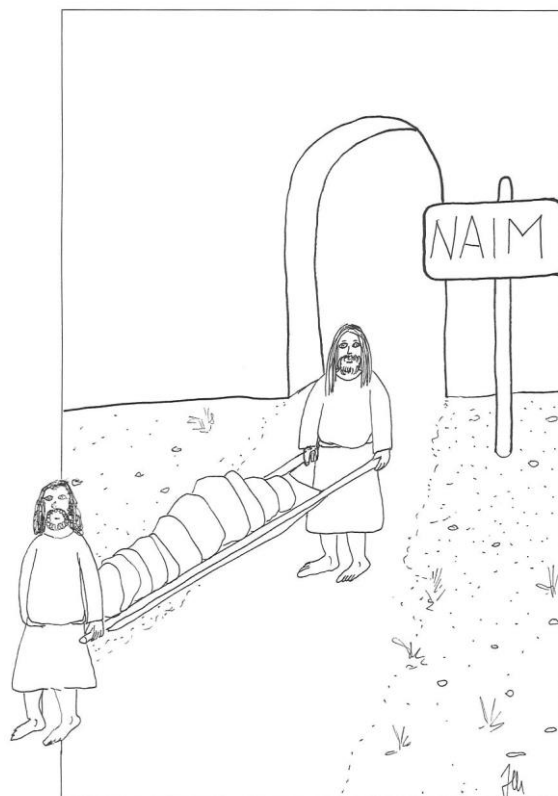
10. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 7,11-17

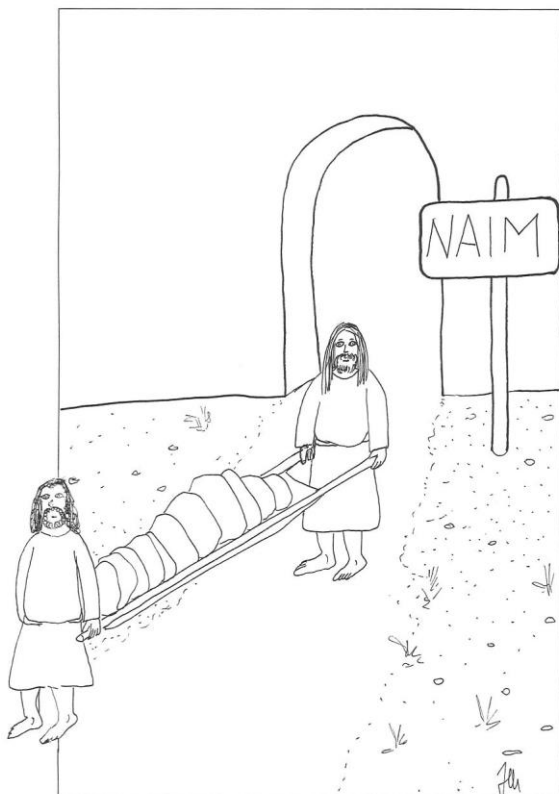
10. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 7,11-17

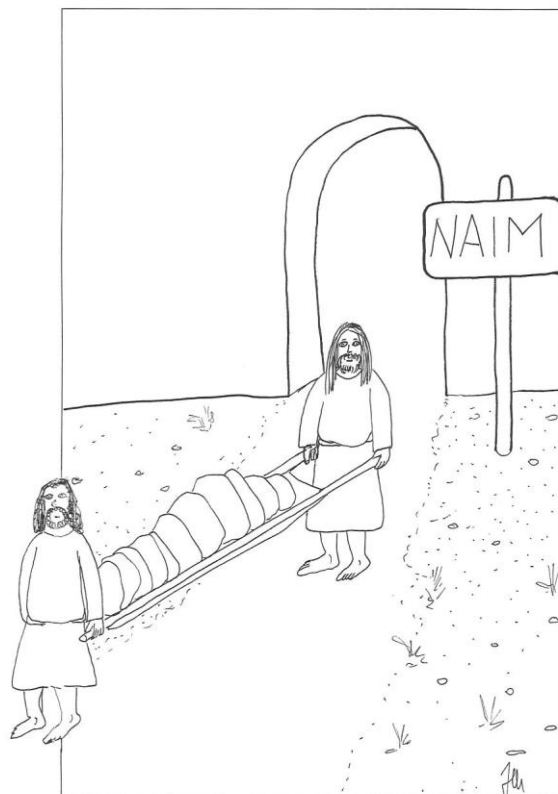
10. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 7,11-17

10. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 7,11-17

10. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 7,11-17

10. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 7,11-17